

[Kirsten Jacobsen]

ren har denne politiske modstand mod forslaget, at ministeren udtaler sig på den måde, ministeren gør, uden samtidig at oplyse Folketinget om hvorfor. I Sverige forholder det sig sådan, at man har to former for kiropraktorer: Man har dem, som har den almindelige kiropraktoruddannelse, som vi kender i Danmark, og som er anerkendt her i Danmark, men desforuden har man en anden gruppe, som også kalder sig kiropraktorer, og som har en 18 måneders kursusuddannelse.

Det var på baggrund af denne også efter Fremskridtspartiets mening ukvalificerede gruppes muligheder for at manipulere med børn og unge mennesker, at man lavede reglen. Det fremgår ganske tydeligt af det materiale, der foreligger, og det kan ministeren gøre sig bekendt med, hvis ministeren ikke er bekendt med det i forvejen.

Når vi nu står med lovforslaget, så vil jeg jo ikke prøve at sige, at det kunne man have sagt sig selv, for Fremskridtspartiet var jo med i flertallet, og derfor blev det et enkelt folketingsmedlem, som fremsatte ændringsforslaget allerede dengang. Men mistanken var velbegrundet desværre. Jeg sagde, at jeg håbede ikke, at jeg fik ret. Men det viste sig, at lægerne misbrugte det. Jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt, at der skal figurere uofficielle lægelister blandt kiropraktorer, lister over læger, som er villige til at give de her henvisninger, og som nødvendiggør, at den ene af forældrene skal skifte læge, for at et kolikbarn kan komme under kiropraktorbehandling. Det er en uacceptabel tilstand, og hvis vi mener noget med, at vi har autoriseret kiropraktorerne, og hvis vi mener, de skal være en naturlig del af det danske sundhedstilbud, så er der heller ingen mening i, at man ikke skal have fri adgang til behandling. Vi kan vel ikke tænke os en situation, hvor vi siger, at når man skal til tandlægen, skal man henvende sig til lægen først.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Op vi går til anden omgang i ordførerrækken.

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg synes, det er vigtigt at få stillet nogle spørgsmål i forbindelse med første runde her, specielt i forbindelse med det, hr. Jørgen Winther sagde om risikoen for fejlbehandling af

kolikbørnene. Der vil jeg gerne have, at sundhedsministeren under udvalgsarbejdet vil være med til at klargøre det, Sundhedsstyrelsen siger her i Ugeskrift for Læger:

»Sundhedsstyrelsen skal imidlertid udtale, at der ikke foreligger oplysninger, der tyder på, at kiropraktorer ved den behandling, der gives kolikbørn, udsætter disse for nogen dokumenteret risiko. I øvrigt kan det diskuteres, om spædbørnskolik, hvis man ser på de sociale konsekvenser, er en helt godartet lidelse. Man kan nævne, at den hyppigste dødsårsag blandt kolikbørn skyldes vold i form af ruskeskader, som er væsentlig større end hos andre børn på samme alder.«

Med hensyn til det juridiske, nemlig nogle spørgsmål om ansvars- og kompetenceområdet, vil jeg godt have helt klart præciseret, hvad der er Sundhedsstyrelsens opfattelse i forbindelse med ansvar og kompetence omkring de erklæringer, som lægerne skal afgive. Ansvars- og kompetenceområdet for kiropraktorer som autoriserede medicinalpersoner må der jo ikke herske tvivl om, det må være lovfast. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at kiropraktoruddannelsen bygger på et naturvidenskabeligt grundlag, og jeg har ladet mig fortælle og har vist også læst et sted, at der i kiropraktoruddannelsen indgår flere teoritimer end i hele lægeuddannelsen.

Kernen er jo, at det, vi skal, er at se tingene ud fra det sundhedspolitiske perspektiv, men samtidig have den helt nødvendige information om det sundhedsfaglige, og her hører jeg altså nogle nuancer mellem sundhedsministerens opfattelse og så det, jeg læser og hører fra Sundhedsstyrelsen. Det vil jeg gerne have at vi prøver at se på under udvalgsarbejdet. Jeg mener, der er nogle ting her, der er fantastisk vigtige at få klargjort.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Der var nogle af ordførerne, der studsede over, at jeg udtrykte noget i retning af, at man i Sverige skærper den direkte adgang til kiropraktorbehandling. Så vidt det er oplyst over for mig, var der ingen begrænsninger i den frie adgang, da man legitimerede kiropraktorbehandlingen i Sverige i 1989, men man har i 1991 lavet denne begrænsning i adgangen, og det må på almindeligt dansk svare til en skærpelse.